jente N

i 71b

Spøkelseshuset

Eg står utanfor eit gamalt hus. Eg har post til huset. Eg står med posten i handa, og det står: Hekseskogen 22 og det er her! Eg går heilt fram til porten. Det luktar svidd. Æsj! tenkjer eg. Noko så ekkelt!

Når eg opnar porten dett den saman og ved muren på begge sidar kjem det ut ein heil flokk med flaggermus, og dei styrtar rett i mot meg! Eg dukkar i siste sekund før dei flyg ut gjennom den mørke natta.

Eg står framfor døra og veit ikkje om eg tør å banke på. Eg bankar på til slutt. BANK BAN... BAM! Så datt døra i golvet. Eg pustar raskt, mens eg ropar og tittar inn i det mørke store huset. -H-hallo? E-er det n-nokon her?... Eg høyrde eit dunk bak meg, og eg sprang inn i huset. Det var litt lyst etter døra datt ned. Plutseleg vart det mørkt. Døra var på igjen! Det kom månelys inn frå dei småe vindauga.

Eg såg meg rundt, det var faktisk ganske fint her, men det kunne trengt litt storvasking osv. Eg gjekk bakover til eg kjende veggen og plutseleg

Skrudde lyset seg på. Eg er ikkje åleine! - Vel, vel... Sa ei stemme bak meg. Eg snudde meg raskt, men det var ingen der. hm snodig, tenkte eg. Eg gjekk vidare heilt til og høyrde stemma igjen men nå sa den:
- Har du post til meg? Sa stemma. Det høyrdes ut som ei jente.
- J-Ja... sa eg med ei skjelvande røyst.
- Bli med meg opp trappa så kan eg sjå på posten, sa stemma. Eg syntest det var litt snålt fordi eg ikkje såg ho, men eg gjekk sakte opp trappa for det
- Eg skrur på lyset eg, sa stemma svakt. Lyset vart slått på og eg kunne sjå alt. Det sto ein eldgamal sofa i eit hjørne sammen med eit bord og ein radio. Veggane var malt blåe og golvet var i grunnen veldig... råttent. Det lukta daudt blanda med målingslukt. Når eg såg litt lenger inn i rommet kunne eg sjå ein skikkelse som vinka meg til seg.
- Kom med posten da!, ropa det hest og høgt. Når eg kom nærmare såg eg at det kanskje kunne vere jenta eg prata med. No kunne eg sjå ho! Hö var eit Spøkelse!!

i 716 jente N

- Kva heiter du? sa eg litt redd.
- Melody. sa spøkelset kest - Og du?
- Mira, svarte eg med litt meir vennleg stemme. - Ikkje drøy tida, sa Melody og gjekk inn ei dør. Det kom veldig mykje lys ut av rommet og ikkje før no såg eg korleis Melody eigentleg såg ut. Ho hadde lyst kjempe, kjempe langt hår, lyse blåe augo og ein kjempe fin kjole i rosa og blått. I rommet var det ein pult som såg ut til å falle frå kvarandre når som helst. Det var ein stol og ei seng der også. - Legg posten på pulten imens eg leitar etter... noko. Kva skulle ho leite etter? Jaja.. tenkte eg og la posten hennes på pulten. Når ho kom tilbake hadde ho ein kniv i handa. - Legg den ned! brølte eg. - Kvifor? sa Melody med eit breidt smil om munnen og begynte å gå sakte mot meg. Eg visste ikkje kva eg skulle gjere, til eg hugsa at ein berre kan gå rett gjennom spøkelse så eg sprang mot ho og sklei på magen ut døra og slo døra igjen og sprang ned trappa. Melody kom styrtandes mot meg med kniven i handa som var heva mot brystet mitt. Ho hyla høgt

sl.. i

slik at eg landa på bakken akkurat idet ho skulle til å stikke meg og eg kunne reise meg att. HO kom ein gong til bake meg og eg dukka og sprang ut dora og rett heim. Eg lærte ~~HO~~ ting av det eg såg idag 1. Eg skal aldri være postbud igjen 2. Eg skal aldri være ved utkanten av skogen.

Slutt